

תפ"ח 18312/10/14 - עפאף גילאוי (עצירה) - הובאה באמצעות שב"ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
תפ"ח 18312-10-14 מדינת ישראל נ' גילאוי (עצירה) 06 פברואר 2017
לפני כב' השופט מרים דיסקין, אב"ד
כב' השופט רענן בן-יוסף
כב' השופטת שלומית יעקובוביץ
העותרת
עפאף גילאוי (עצירה) - הובאה באמצעות שב"ס
על-ידי ב"כ עוה"ד אורית חיון ודין כוכבי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
על-ידי ב"כ עוה"ד רביד שיפמן ורותי שביט

החלטה

1. לפנינו עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א - 1971 (להלן: **"פקודת הראיות"**).
2. העותרת עומדת לדין בכתב אישום המייחס לה עבירות של רצח על-פי סעיף 300(א)(2), ידיעות כוזבות ושיבוש הליכי משפט לפי סעיפים 243 ו-244, לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**) (להלן: **"הנאשמת"**).
על-פי עובדות כתב האישום גמלה בחודש אוגוסט 2014 בלבה של הנאשמת החלטה להמית את המנוחה רים מוסלמי על רקע קיומו של קשר רומנטי בין המנוחה לבין בן זוגה, מוחמד אבו-אלקיען.
את תוכניתה הוציאה לפועל בהליך מורכב ומניפולטיבי שטוותה ובסופו קטלה את המנוחה והשליכה את גופתה במקום פתוח. בהמשך אף העלילה על אבו-אלקיען כמי שביצע את הרצח.
הנאשמת הכחישה את המיוחס לה בכתב האישום ולפנינו מתנהל הליך שמיעת הראיות, הנתון בעיצומה של פרשת התביעה.
3. במהלך שמיעת הראיות ובטרם העדתו של עד התביעה עמאר מרג'אן (להלן: **"העד"**), הוגשה תעודת חיסיון מיום 18.01.2017 (להלן: **"התעודה הראשונה"**) הקשורה בעדותו של עד זה, אשר תוקנה בתעודה מיום 22.01.2017 (להלן: **"התעודה השנייה"**).
4. התעודות באו לעולם בעקבות פגישה מקדימה בין העד לבאי כוח המשיבה (להלן: **"ריענון זיכרון"**), שנערכה במשרדי האחרונה ונועדו לחסות מידע שעלה במהלך ריענון הזיכרון.

תעודת החיסיון

תעודת החיסיון שלפנינו מחסה "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות תוכנם המלא של המסמכים המסומנים 1-2". הטעם לחיסיון, כפי שצוין בתעודה השנייה, הינו הצורך לשמור על שלומם של בני אדם ולמנוע פגיעה בשיתוף פעולה של הציבור עם המשטרה.

התעודה הראשונה ניתנה מטעם שונה - חשש מ"לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה".

הצורך בתיקון התעורר, לדברי ב"כ המשיבה, כפי שנטען לפנינו במעמד הדיון הגלוי, בטעות שנפלה בתעודה הראשונה.

5. העתירה והדיון בה

ביום 19.01.2017 הוגשה הבקשה שלפנינו, שהוכתרה בכותרת "בקשה להסרת חיסיון", אשר עניינה, כאמור, בעתירה לגילוי ראייה.

בבקשה, כמו גם בדיון הגלוי, גוללה ב"כ הנאשמת את האופן בו קיבלה את התעודה הראשונה ועמדה על הקושי בטעם שניתן להוצאתה, טעם אשר אינו הולם את השלב הדיוני בו הוצאה התעודה.

לשיטתה "שיטות הפעולה והחקירה של משטרת ישראל בתיק ידועות היו זה מכבר, ולא ברור מדוע "ראיון עם עד" קשור לשיטות שלא היו ידועות עד כה. את תעודת החיסיון היה עליהם להגיש עם הגשת כתב האישום/או בעת הגשת שלוש תעודות חיסיון המצויות כבר בתיק".

עוד ובנוסף טענה כי הותרת החיסיון על כנו יפגע בהגנת הנאשמת, המבוססת, בין השאר, על קעקוע מהימנותם של עדים רבים, לרבות העד, אשר מקריאת הודעותיו עולה כי גרסתו הינה "גרסה מתפתחת".

ב"כ הנאשמת אף עתרה לקבלת פרוטוקול ריענון הזיכרון "המלא".

ב"כ המשיבה, בטיעוניה בדיון הגלוי, הודיעה כי לא נערך פרוטוקול של ריענון הזיכרון מעבר לחומר שהועבר לב"כ הנאשמת והסבירה את הצורך בתיקון התעודה הראשונה בטעות שנפלה.

לגופה של הבקשה טענה, כי בדחיית הבקשה באופן שהתעודה השנייה תיוותר על כנה לא יהא כדי לפגוע בהגנתה של הנאשמת.

לבד מהדיון הגלוי, התקיים לפנינו דיון בהתאם להוראות סעיף 46 לפקודת הראיות, בנוכחות ב"כ המשיבה ושני אנשי מודיעין, אשר אחד מהם העיד במענה לשאלותינו.

כמו כן, הוצגו לפנינו המסמכים שסומנו 1 ו-2, מושא תעודת החיסיון וחומר נוסף, המצוי ברשות ההגנה וחלקו אף הוגש כראיה בהסכמה.

כלל הוא שעל התביעה להציג בפני הנאשם את מכלול הראיות בעניינו, זאת לצורך חקר האמת ועשיית הצדק, כהוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן "חסד"פ").

לצד כלל זה ניצב חריג בדמות החיסיון, לרבות חיסיון לטובת הציבור מכוח הוראת סעיף 45 לפקודת הראיות, בו עסקינן.

על פי הפסיקה הנוהגת תבחן בקשה ממין זו שלפנינו בשני שלבים - "... לאחר שנחה דעתו של בית המשפט שדן בעתירה כי החומר החסוי נכלל בגדר העניינים שהוגדרו כחסויים על פי האמור בתעודת החיסיון" (השלב הראשון) "על בית המשפט לאזן בין הנזק, העלול להיגרם לביטחון המדינה כתוצאה מחשיפת הראיה לבין הפגיעה העלולה להיגרם להגנת הנאשם אם הראיה תיותר חסויה בהקשר זה" (השלב השני).

שקילה ואיזון האינטרסים הנוגדים יעשה תוך בחינת החומר החסוי - "מקום בו יש בחומר החסוי כדי לעורר ספק סביר באשמת הנאשם, אזי יש להעדיף את האינטרס של הנאשם על פני השיקול הביטחוני" ומקום "בו הראיה החסויה איננה חיונית ממש להגנתו של הנאשם כדי זיכיון, אולם היא עשויה להועיל להגנתו - יש להעריך את משקלה, ולאזן בין התועלת שבה להגנת הנאשם לבין מידת הפגיעה הצפויה מחשיפתה לאינטרס הביטחוני, כאשר מקום בו השיקול הראשון גובר על השני יש להורות על גילוי הראיה ...

המבחן לחיוניותה של הראיה החסויה הוא האם טמון בה: "פוטנציאל מזכה". דהיינו, האם יש בכוחה, או בהצטרפותה לראיות אחרות, בשים לב, בין היתר, לבקעת המחלוקת שבין הצדדים, החומר הגלוי בתיק, ובהתייחס לקו, או קווי ההגנה ש הנאשם - לעורר ספק סביר באשמתו (ראו: סעיף 46(א) לפקודה; בש"פ 4797/12, פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (10.10.2012); בש"פ 5965/12, פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.10.2012)). במסגרת זו על בית המשפט הדן בעתירה לבחון את החומר החסוי "בעיניו של סניגור", המבקש לגלות כל בדל ראיה שיש בה, ואפילו בדוחק - כשהיא לעצמה, או בהצטרפה יחד עם ראיות אחרות - כדי לסייע לנאשם (ראו: בש"פ 120/10, פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (24.02.2010) (להלן: בש"פ 120/10); בש"פ 8813/15, פסקה 11)

(בש"פ 6227/16, פלוני נ' מדינת ישראל, (29.12.16).

7. מן הכלל אל הפרט

7.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים ועיינו בחומר החקירה החסוי, תוך בחינת השיקולים הצריכים לעניין, הגענו לכלל דעה כי החומר החסוי בא בגדר העניינים שהוגדרו כחסויים בתעודת החיסיון (להלן: "השלב הראשון") וכי חשיפת חומר החקירה החסויה תחת תעודת החיסיון והמבוקש על-ידי הנאשמת עלול לפגוע בעניין הציבורי החשוב של שמירה על ביטחונם של בני אדם ולהמשך שיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

לא מצאנו כי יש בחומר החקירה האמור כדי לתרום להגנתה של הנאשמת באופן המצדיק פגיעה או כרסום בחיסיון שהוטל עליו. מטבע הליך זה אין בידנו לפרט פירוט נוסף.

8. בשולי ההחלטה אך לא בשולי הדברים, מוצאים אנו לנכון להעיר ולהאיר התנהלותה של המשיבה בכל

הנוגע להליך הוצאת התעודות.

דומה, כי נכון וראוי היה לבחון את התעודה הראשונה טרם הגשתה באופן שלא תיפול התקלה שנפלה ובעטיה נוצר אותו רושם קשה עליו עמדה ב"כ הנאשמת, לפיו התעודה השנייה נועדה להסיר מעל סדר היום טענות שהועלו בבקשה (טיעון ביחס לטעם להוצאת התעודה), אשר, כאמור, הוגשה עוד בטרם הוצאתה של התעודה השנייה.

טעות אומנם לעולם חוזרת, אך, כאמור, היה מקום לנהוג בזהירות, הגם שסד הזמנים היה קצר.

9. בהינתן כל האמור לעיל, העתירה נדחית ותעודת החיסיון השנייה תעמוד על כנה.

ניתנה והודעה היום, י' שבט

תשע"ז, 06 פברואר 2017,

במעמד הצדדים.

מרים דיסקין, שופטת

אב"ד

רענן בן-יוסף, שופט

שלומית יעקובוביץ',
שופטת